2014. évi XXXVIII. törvény

a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről [1]

A Kúria 2/2014. számú PJE határozatából származó egyes követelmények érvényre juttatása, valamint a további intézkedések előkészítése érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. Általános rendelkezések

1. § (1) E törvény hatálya a 2004. május 1. napja és az e törvény hatálybalépésének napja között kötött fogyasztói kölcsönszerződésre terjed ki. E törvény alkalmazásában fogyasztói kölcsönszerződésnek minősül a pénzügyi intézmény és a fogyasztó között létrejött deviza alapú (devizában nyilvántartott vagy devizában nyújtott és forintban törlesztett) vagy forint alapú hitel- vagy kölcsönszerződés, pénzügyi lízingszerződés, ha annak részévé a 3. § (1) bekezdése vagy a 4. § (1) bekezdése szerinti kikötést is tartalmazó általános szerződési feltétel vagy egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel vált.

(1a) [2] E törvény alkalmazásában fogyasztói kölcsönszerződésnek minősül – az (1) bekezdésben foglaltakon túl – a pénzügyi intézmény és a fogyasztó között létrejött deviza alapúnak nem minősülő deviza hitel- vagy kölcsönszerződés, pénzügyi lízingszerződés, ha azt az (1) bekezdésben meghatározott időpontok között kötötték, és annak részévé a 4. § (1) bekezdése szerinti kikötést is tartalmazó általános szerződési feltétel vagy egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel vált.

(2) [3] E törvény hatálya nem terjed ki:

a) a hitelkártyához vagy fizetési számlához kapcsolódó és

b) az állami kamattámogatással nyújtott lakáscélú forint alapú kölcsönszerződésre.

(3) Az e törvény hatálybalépése napján fennálló fogyasztói kölcsönszerződés esetén az e törvényben meghatározott kötelezettségek és jogosultságok azt a pénzügyi intézményt terhelik, illetve illetik, amely e törvény hatálybalépésének napján a fogyasztói kölcsönszerződésből eredő követelések jogosultja. Ha e törvény hatálybalépése napján a fogyasztói kölcsönszerződésből eredő követelések nem pénzügyi intézményt illetnek meg, az e törvényben meghatározott kötelezettségek és jogosultságok azt a pénzügyi intézményt terhelik, illetve illetik, amelytől a követelést a nem pénzügyi intézmény megszerezte. Ha a fogyasztói kölcsönszerződés e törvény hatálybalépésének napja előtt megszűnt, akkor a kötelezettségek és a jogosultságok azt a pénzügyi intézményt terhelik, illetve illetik, amely a szerződés megszűnésekor a követelés jogosultja volt. Ha a szerződés megszűnésekor a követelés jogosultja nem pénzügyi intézmény volt, az e törvényben meghatározott kötelezettségek és jogosultságok azt a pénzügyi intézményt terhelik, illetve illetik, amelytől a követelést a nem pénzügyi intézmény megszerezte.

---

1 Kihirdetve: 2014. VII. 18.
2 Beiktatta: 2014. évi XL. törvény 52. § (1). Hatályos: 2014. X. 15-től.
3 Megállapította: 2014. évi XL. törvény 52. § (2). Hatályos: 2014. X. 15-től.

(4)[1] Ha a pénzügyi intézmény végelszámolás vagy felszámolási eljárás alatt áll, az e törvény szerinti kötelezettségek a végelszámolót, illetve a felszámolót terhelik. A felszámolási zárómérleg – illetve végelszámolás esetében a végelszámolás időszakáról a számviteli beszámoló – elkészítésére akkor kerülhet sor, ha az e törvény és a külön törvény szerinti elszámolási kötelezettségek teljesítése megtörtént. A külön törvényben meghatározott eljárásokban teljesített elszámolással összefüggésben a fogyasztói követelést, a felszámoló, illetve a végelszámoló külön hitelezői bejelentés nélkül, elismert követelésként veszi nyilvántartásba és igazolja vissza. Ha az elszámolási kötelezettséggel vagy azzal összefüggésben a külön törvény szerinti felülvizsgálatra vagy perre kerül sor, az eljárásoknak a külön törvényben meghatározott befejezését követő hatvan napon belül kell az ezek alapján megállapított hitelezői követeléseket nyilvántartásba venni és erről a visszaigazolást az érintetteknek megküldeni.

(5) E törvény végrehajtása érdekében a fogyasztói kölcsönszerződés jogosulti pozíciójában bekövetkezett alanyváltozásban érintett pénzügyi intézmények egymással együttműködni kötelesek. Együttműködési kötelezettsége alapján a korábbi jogosult pénzügyi intézmény az e törvény teljesítéséhez szükséges adatokat a (3) bekezdés szerinti pénzügyi intézmény rendelkezésére bocsátja. E körben a pénzügyi intézmények egymás közötti viszonyában a banktitok megtartására vonatkozó külön törvényi kötelezettség nem áll fenn.

(6) A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény elévüléssel kapcsolatos szabályait a fogyasztói kölcsönszerződésből eredő követelések tekintetében úgy kell értelmezni, hogy e követelések a kölcsönszerződés fennállása alatt nem évülnek el, azok elévülése a szerződés megszűnésével kezdődik.

(7) A (6) bekezdés szerinti követelés elévülése e törvény hatálybalépésének napjától a 3. § (5) bekezdése és a 4. § (3) bekezdése szerinti külön törvényben meghatározott időpontig nyugszik.

(7a)[2] Ahol az (1a) bekezdés szerinti fogyasztói kölcsönszerződésből ered a követelés, a (6) bekezdés szerinti követelés elévülése e rendelkezés hatálybalépésének napjától a 3. § (5) bekezdése és a 4. § (3) bekezdése szerinti külön törvényben meghatározott időpontig nyugszik.

2. Értelmező rendelkezések

2. § E törvény alkalmazásban:

1. fogyasztó: a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 6. § (1) bekezdés 28. pontja szerinti fogyasztó,
2. pénzügyi intézmény: a Hpt. 7. § (1) bekezdése szerinti pénzügyi intézmény,
3. pénzügyi lízingszerződés: a Hpt. 6. § (1) bekezdés 89. pontjában foglalt feltételeknek megfelelő szerződés.

3. Az árfolyamrés rendezése

3. § (1) A fogyasztói kölcsönszerződésben – az egyedileg megtárgyalt szerződési feltétel kivételével – semmis az a kikötés, amely szerint a pénzügyi intézmény a kölcsön-, illetve a lízingtárgy megvásárlásához nyújtott finanszírozási összeg folyósítására a vételi, a tartozás törlesztésére pedig az eladási vagy egyébként a folyósításkor meghatározott árfolyamtól eltérő típusú árfolyam alkalmazását rendeli.

(2) Az (1) bekezdés szerinti semmis kikötés helyébe – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – mind a folyósítás, mind pedig a törlesztés (ide értve a törlesztőrészlet és a devizában megállapított bármilyen költség, díj vagy jutalék fizetését) tekintetében a Magyar Nemzeti Bank hivatalos deviza árfolyamának alkalmazására irányuló rendelkezés lép.

---

1 Megállapította: 2014. évi XL. törvény 52. § (3). Módosította: 2020. évi LXXX. törvény 56. §.
2 Beiktatta: 2014. évi XL. törvény 52. § (4). Hatályos: 2014. X. 15-től.

(3) Ha a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 200/A. §-ában vagy a Hpt. 267. §-ában meghatározott szerződések esetében és rendelkezések alapján az azokban megjelölt devizaárfolyam alkalmazására vonatkozó rendelkezés a szerződés részévé vált, vagy a törlesztés során a felek ennek megfelelően jártak el, a (2) bekezdés devizaárfolyamra vonatkozó előírását e szerződések esetében és a törlesztés e rendelkezések által érintett időszakára csak a folyósítás tekintetében kell alkalmazni.

(4)[1]

(5)[2] A pénzügyi intézménynek a fogyasztóval külön törvényben meghatározott módon kell elszámolnia.

(6)[3]

4. Az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét tartalmazó szerződéses kikötések rendezése

4. § (1) Az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét tartalmazó fogyasztói kölcsönszerződés vonatkozásában vélelmezni kell, hogy tisztességtelen az annak részét képező egyoldalú kamatemelést, költségemelést, díjemelést lehetővé tevő szerződéses kikötés – az egyedileg megtárgyalt feltétel kivételével –, tekintettel arra, hogy az nem felel meg:

a) az egyértelmű és érthető megfogalmazás elvének: annak tartalma a fogyasztó számára nem világos, nem érthető;

b) a tételes meghatározás elvének: az egyoldalú szerződésmódosítás feltételei nem tételesen meghatározottak, vagyis az ok-lista hiányzik, vagy van ok-lista, de az csak példálózó jellegű felsorolást tartalmaz;

c) az objektivitás elvének: az egyoldalú módosítás feltételei nem objektív jellegűek, vagyis a fogyasztóval szerződő félnek módja van a feltétel bekövetkeztét előidézni, abban közrehatni, a módosításra okot adó változás mértékét befolyásolni;

d) a ténylegesség és arányosság elvének: az ok-listában meghatározott körülmények ténylegesen nem, vagy nem a körülmények változásának mértékében hatnak a kamatra, költségre illetve díjra;

e) az átláthatóság elvének: a fogyasztó nem láthatta előre, hogy milyen feltételek teljesülése esetén és milyen mértékben kerülhet sor további terhek rá történő áthárítására;

f) a felmondhatóság elvének: a szerződésmódosítás bekövetkezése esetére nem biztosítja a fogyasztó számára a felmondás jogát vagy

g) a szimmetria elvének: kizárja, hogy a fogyasztó javára bekövetkező feltételváltozás hatása a fogyasztó javára érvényesítésre kerüljön.

(2)[4] Az (1) bekezdés szerinti szerződéses kikötés semmis, ha a pénzügyi intézmény a 8. § (1) bekezdés szerinti határidőben nem kezdeményezte a polgári peres eljárás lefolytatását vagy a bíróság a keresetet elutasítja vagy a pert megszünteti, kivéve ha a szerződéses kikötés esetében a 6. § (2) bekezdés szerinti peres eljárás megindításának lehet helye, de az eljárás nem került megindításra vagy az eljárás megindításra került, de a bíróság nem állapította meg a (2a) bekezdés szerint a szerződéses kikötés semmisségét.

(2a)[5] Az (1) bekezdés szerinti szerződéses kikötés semmis, ha a bíróság annak semmisségét az elszámolásról szóló külön törvény alapján a Felügyelet által indított közérdekű keresettel indított perben megállapította.

(3)[6] A (2) és a (2a) bekezdésben foglalt esetben a pénzügyi intézménynek a fogyasztóval külön törvény szerint meghatározott módon kell elszámolnia.

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2014. évi XL. törvény 52. § (25). Hatálytalan: 2014. X. 15-től.
2 Megállapította: 2014. évi XL. törvény 52. § (5). Hatályos: 2014. X. 15-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2014. évi XL. törvény 52. § (25). Hatálytalan: 2014. X. 15-től.
4 Megállapította: 2014. évi XL. törvény 52. § (6). Hatályos: 2014. X. 15-től.
5 Beiktatta: 2014. évi XL. törvény 52. § (7). Hatályos: 2014. X. 15-től.
6 Megállapította: 2014. évi XL. törvény 52. § (8). Hatályos: 2014. X. 15-től.

5. Az általános szerződési feltételek és az egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltételek vizsgálata és adatszolgáltatás e feltételekről

5. § (1) A pénzügyi intézménynek e törvény hatálybalépését követő harminc napon belül meg kell vizsgálnia a fogyasztói kölcsönszerződés részévé váló azon általános szerződési feltételeket és egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltételeket (a továbbiakban együtt: ÁSZF), melyekben szerepel az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét tartalmazó szerződéses kikötés.

(2)[1] A pénzügyi intézménynek e törvény hatálybalépését követő harminc napon belül be kell jelentenie a felügyeleti és fogyasztóvédelmi jogkörében eljáró Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: Felügyelet) részére valamennyi (1) bekezdés szerinti szerződéses kikötést tartalmazó ÁSZF-et, és nyilatkoznia kell arról, hogy az azokban foglalt szerződéses kikötést tisztességesnek vagy tisztességtelennek tekinti-e. A bejelentéshez a Felügyelet részére mellékelni kell a szerződéses kikötéssel érintett szerződések azonosítási számát és az érintett szerződés alapján fennálló követelések összegét.

(3)[2] A pénzügyi intézménynek 2014. november 30. napjáig meg kell vizsgálnia az 1. § (1a) bekezdése szerinti fogyasztói kölcsönszerződés részévé váló azon ÁSZF-eket, melyekben szerepel az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét tartalmazó szerződéses kikötés.

(4)[3] A pénzügyi intézménynek 2014. november 30. napjáig be kell jelentenie a Felügyelet részére valamennyi (3) bekezdés szerinti szerződéses kikötést tartalmazó ÁSZF-et, és nyilatkoznia kell arról, hogy az azokban foglalt szerződéses kikötést tisztességesnek vagy tisztességtelennek tekinti-e, továbbá nyilatkoznia kell arról, hogy a szerződéses kikötések alapján sor került-e egyoldalú kamat-, díj- vagy költségemelést eredményező szerződésmódosításra. A bejelentéshez a Felügyelet részére mellékelni kell a szerződéses kikötéssel érintett szerződések azonosítási számát és az érintett szerződés alapján fennálló követelések összegét.

6. §[4] (1) Ha a pénzügyi intézmény a vizsgálat során azt állapítja meg, hogy az általa alkalmazott valamely ÁSZF tartalmaz olyan szerződéses kikötést, mely esetében a 4. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésre figyelemmel vélelmezni kell a szerződéses kikötés tisztességtelenségét, de a pénzügyi intézmény álláspontja szerint a szerződéses kikötés tisztességes, a vélelem megdöntése iránt – ha a (2) bekezdés eltérően nem rendelkezik – a 6. alcímben foglalt szabályok szerint polgári peres eljárást indíthat.

(2)[5] A forint alapú fogyasztói kölcsönszerződések vagy az 1. § (1a) bekezdése szerinti fogyasztói kölcsönszerződések esetén a 2010. november 26-át követően közzétett ÁSZF-ek vagy a korábbi ÁSZF-ek 2010. november 26-át követően közzétett módosításai vonatkozásában nem kell vélelmezni a 4. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésre figyelemmel a szerződéses kikötés tisztességtelenségét. A Felügyelet a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény szerinti eljárásokat folytathatja le és 2015. február 14. és április 30. között hivatalból közérdekű keresettel pert indíthat. A közérdekű keresettel indított perre a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló törvényben foglalt szabályokat kell alkalmazni.

6. A polgári peres eljárás

1 Módosította: 2014. évi XL. törvény 52. § (24).
2 Beiktatta: 2014. évi XL. törvény 52. § (9). Hatályos: 2014. X. 15-től.
3 Beiktatta: 2014. évi XL. törvény 52. § (9). Hatályos: 2014. X. 15-től.
4 Megállapította: 2014. évi XL. törvény 52. § (10). Hatályos: 2014. X. 15-től.
5 Módosította: 2015. évi II. törvény 4. §.

7. § (1) Az ezen alcím alatt szabályozott perre a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) rendelkezéseit az ezen alcímben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A perben alperes a Magyar Állam, képviseletére a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 3:405. § (2) bekezdését kell alkalmazni.

(3) A perben a jogi képviselet kötelező.

(4) A perben a bíróság soron kívül jár el.

(5) A perben az idézés és a többi bírósági irat kézbesítését bírósági alkalmazott végzi. A bírósági alkalmazott a kézbesítést munkanapon 8 és 18 óra között végzi. A felek kötelesek biztosítani, hogy ebben az időszakban az átvételre jogosult személy részére az idézés és a többi bírósági irat kézbesíthető legyen. A bírósági kézbesítő a kézbesítésről feljegyzést készít, melynek minden esetben tartalmaznia kell a bíróság nevét, a bírósági irat kézbesítésének időpontját (év, hónap, nap, óra, perc pontossággal), a bírósági ügy számát és a bírósági alkalmazott aláírását. Ha a kézbesítés eredményes, a feljegyzésnek tartalmaznia kell az átvevő aláírását is. Ha a kézbesítést az átvevő megtagadta, a feljegyzésnek tartalmaznia kell ennek tényét is. Ha a kézbesítés első alkalommal azért eredménytelen, mert azt az átvételre jogosult személy nem vette át, a feljegyzésnek tartalmaznia kell ennek tényét is. Ha az átvételre jogosult személy az idézést és a többi bírósági iratot nem vette át, a bírósági kézbesítőnek a kézbesítést az első kézbesítéstől számított legalább egy óra elteltével ismételten meg kell kísérelnie, az első kézbesítés szabályainak alkalmazásával. Ha az átvételre jogosult a kézbesítést megtagadta, a kézbesítés napján kézbesítettnek kell tekinteni az idézést és a többi bírósági iratot. Ha az átvételre jogosult az iratot nem veszi át, a kézbesítés második megkísérlését követő napon kézbesítettnek kell tekinteni az idézést és a többi bírósági iratot. A kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelem előterjesztésének nincs helye.

(6) A perben a bíróság nem köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

(7) A perben nincs helye

a) beavatkozásnak,

b) keresetváltoztatásnak,

c) viszontkeresetnek,

d) szünetelésnek,

e) a Pp. 104/A. § (1) bekezdése alkalmazásának,

f) a Pp. 121/A. § (1)–(3) bekezdése alkalmazásának,

g) bírósági meghagyás kibocsátásának,

h) hiánypótlásnak,

i) csatlakozó fellebbezésnek és csatlakozó felülvizsgálati kérelemnek,

j) a Pp. XXVIII. fejezete alkalmazásának,

k)[1] perújításnak.

8. § (1) A pénzügyi intézmény 6. § szerinti polgári peres eljárást megindító keresetlevelének, ha a per tárgyát képező ÁSZF kikötést

a) deviza alapú (devizában nyilvántartott vagy devizában nyújtott és forintban törlesztett) hitel- vagy kölcsönszerződés, pénzügyi lízingszerződés esetén alkalmazták, az e törvény hatálybalépésétől számított harminc napon belül,

b)[2] forint alapú hitel- vagy kölcsönszerződés, pénzügyi lízingszerződés esetén alkalmazták 2010. november 26-án vagy azt megelőzően, 2015. január 5. napja és január 12. napja között,

c)[3] az 1. § (1a) bekezdése szerinti fogyasztói kölcsönszerződés esetén alkalmazták 2010. november 26-án vagy azt megelőzően, 2015. január 5. napja és január 12. napja között

kell a bírósághoz beérkeznie, a határidő jogvesztő.

---

1 Beiktatta: 2014. évi XL. törvény 52. § (11). Hatályos: 2014. X. 15-től.
2 Megállapította: 2014. évi XL. törvény 52. § (12). Hatályos: 2014. X. 15-től.
3 Beiktatta: 2014. évi XL. törvény 52. § (13). Hatályos: 2014. X. 15-től.

(1a)[1] Ha az (1) bekezdés *b)* vagy *c)* pontja szerinti esetben a keresetlevél 2015. január 5. napja előtt érkezett be a bírósághoz, azt ebből az okból elutasítani nem kell, hanem úgy kell tekinteni, mintha a keresetlevél benyújtására 2015. január 5. napján került volna sor.

(2) Az (1) bekezdés szerinti határidő elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye.

(3)[2] A pénzügyi intézménynek – a (3a) bekezdésben foglalt eltéréssel – egy keresetlevélben kell kérnie az általa alkalmazott valamennyi ÁSZF 4. § (1) bekezdése szerinti szerződéses kikötései érvényességének megállapítását. A keresetlevélben azt az időszakot is meg kell jelölni, amely alatt a pénzügyi intézmény a szerződéses kikötést alkalmazta.

(3a)[3] A pénzügyi intézménynek egy keresetlevélben kell kérnie az általa alkalmazott valamennyi olyan ÁSZF 4. § (1) bekezdése szerinti szerződéses kikötései érvényességének megállapítását, melyek esetében a keresetlevélnek 2015. január 5. napja és január 12. napja között kell a bírósághoz megérkeznie. A keresetlevélben azt az időszakot is meg kell jelölni, amely alatt a pénzügyi intézmény a szerződéses kikötést alkalmazta.

(4) A pénzügyi intézmény a keresetében kizárólag a 11. § (3) bekezdésében foglaltak megállapítását kérheti.

(5)[4] A keresetlevélhez a Pp. 121. § (2) és (3) bekezdésében meghatározottak mellett csatolni kell a (3) bekezdés szerinti ÁSZF-ek egy okiratba foglalt azon kivonatát, amely kizárólag azokat a szerződéses kikötéseket tartalmazza, amelyek tekintetében a pénzügyi intézmény az érvényesség megállapítását kéri, a szerződéses kikötések esetén meg kell jelölni azt az időszakot, amely alatt a pénzügyi intézmény a szerződéses kikötést alkalmazta. A kivonatban az egyes szerződéses feltételek mellett fel kell tüntetni azon tényeket és bizonyítékokat, amelyek a pénzügyi intézmény szerint megalapozzák a kereseti kérelemben foglaltakat. A keresetlevélhez továbbá elektronikus adathordozót kell csatolni, amely tartalmazza a keresetlevélnek és mellékleteinek informatikai eszköz alkalmazásával megszerkesztett, szerkeszthető formátumú változatát.

(6) A keresetlevélnek a Pp. 130. §-a alapján való elutasítása esetében a keresetlevél beadásának jogi hatályai fennmaradnak, ha a felperes az elutasító határozat jogerőre emelkedésétől számított öt nap alatt a keresetlevelet szabályszerűen újra benyújtja.

(7) Az elsőfokú peres eljárás illetéke 1 500 000 forint.

9. § (1) A per a Fővárosi Törvényszék kizárólagos hatáskörébe és illetékességébe tartozik.

(2) Ha a per bonyolultsága indokolja, az elsőfokú bíróság a tárgyalás megkezdése előtt elrendelheti, hogy a perben három hivatásos bíróból álló tanács járjon el. Ha a bíróság a per tanács elé utalásáról rendelkezett, utóbb a perben egyesbíró nem járhat el.

(3) A bíróság a keresetet harminc napon belül bírálja el.

10. § (1) A tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy a keresetlevélnek az alperes részére való kézbesítése a tárgyalás napját legalább három nappal megelőzze.

(2) A tárgyalást legkésőbb a keresetlevélnek a bírósághoz érkezésétől számított nyolcadik napra kell kitűzni.

(3) Bizonyítás felvételének csak olyan bizonyítékokra vonatkozóan van helye, amelyek a tárgyaláson rendelkezésre állnak, és amelyek alkalmasak lehetnek arra, hogy a keresetlevélben előadottakat vagy az alperes védekezését igazolják. Bizonyítás felvételének helye van a felek által nyomban felajánlott bizonyítékokra is.

(4) A tárgyalást egy alkalommal és csak akkor lehet elhalasztani – legfeljebb hét napra –, ha ez a felek által felajánlott bizonyítás lefolytatása érdekében szükséges.

---

1 Beiktatta: 2014. évi XL. törvény 52. § (14). Hatályos: 2014. X. 15-től.
2 Megállapította: 2014. évi XL. törvény 52. § (15). Hatályos: 2014. X. 15-től.
3 Beiktatta: 2014. évi XL. törvény 52. § (16). Hatályos: 2014. X. 15-től.
4 Megállapította: 2014. évi XL. törvény 52. § (17). Hatályos: 2014. X. 15-től.

(5) Ha a fél vagy képviselője a tárgyalási határnapot hibáján kívül mulasztja el és ezért igazolási kérelemmel él, kérelmét legkésőbb az elmulasztott határnapot követő első munkanapon terjesztheti elő. Az igazolási kérelmet elutasító végzés ellen az igazolási kérelem előterjesztője három napon belül élhet fellebbezéssel. A fellebbezést a bíróság egy munkanapon belül – a fellebbező fél ellenfele észrevételeinek beszerzése nélkül – terjeszti fel a másodfokú bírósághoz. A másodfokú bíróság a fellebbezést a felterjesztéstől számított három napon belül bírálja el.

(6)[1] A bíróságnak a 8. § (1) bekezdés *b)* és *c)* pontja szerinti esetben a keresetlevél beérkezésétől számított 30 napon belül kell megvizsgálnia a keresetlevelet és dönteni a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításáról, vagy a tárgyalás kitűzéséről. Ha a bíróság a keresetlevelet nem utasítja el idézés kibocsátása nélkül, a 9. § (3) bekezdése szerinti határidőt a tárgyalás kitűzésétől kell számítani.

11. § (1) A bíróság az eljárásban kizárólag azt vizsgálja, hogy a pénzügyi intézmény által tisztességesnek tartott szerződéses kikötés a 4. § (1) bekezdése szerint tisztességes-e.

(2) Ha a bíróság azt állapítja meg, hogy a pénzügyi intézmény által tisztességesnek tartott szerződéses kikötés nem felel meg a 4. § (1) bekezdés szerinti bármelyik feltételnek, és ezért a szerződéses kikötés tisztességtelen, a keresetet elutasítja.

(3) Ha a bíróság azt állapítja meg, hogy a pénzügyi intézmény által tisztességesnek tartott szerződéses kikötés megfelel a 4. § (1) bekezdés szerinti valamennyi feltételnek, megállapítja, hogy a szerződéses kikötés tisztességes és ezért érvényes.

12. § (1) Az ítélet kihirdetését – legfeljebb tizenöt napra – halaszthatja el a bíróság.

(2) Az elsőfokú határozatot – kivéve, ha annak kihirdetését a bíróság elhalasztotta – annak meghozatalától számított legkésőbb nyolc napon belül kell írásba foglalni, és az írásba foglalást követő három napon belül kézbesíteni kell. Ha az ítélet kihirdetését a bíróság elhalasztotta, a kihirdetéskor jelen lévő feleknek a bíróság az írásba foglalt ítéletet nyomban kézbesíti, és ezt a jegyzőkönyvben is feltünteti, a meg nem jelent feleknek pedig három napon belül kézbesíti.

13. § (1) A fellebbezés határideje a határozat közlésétől számított nyolc nap.

(2) Az ítélet elleni fellebbezés illetéke 2 500 000 forint.

(3) Ha a fellebbezés nem felel meg a Pp. rendelkezéseinek vagy elmulasztották az eljárási illeték megfizetésére vonatkozó kötelezettség teljesítését, a bíróság a fellebbezést – hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve – elutasítja. Ha elutasításra nincs ok és a fellebbezési határidő valamennyi féllel szemben lejárt, illetve ha a fellebbezést valamennyi fél hiánytalanul benyújtotta, az elsőfokú bíróság azt a per összes irataival együtt legkésőbb három napon belül felterjeszti a másodfokú bírósághoz.

(4) A bíróság a fellebbezést a (3) bekezdés szerinti felterjesztéstől számított harminc napon belül bírálja el.

(5) A tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy a fellebbezésnek az ellenfél részére való kézbesítése a tárgyalás napját legalább három nappal megelőzze. A bíróság az ítélet elleni fellebbezést tárgyaláson bírálja el.

(6) A bíróság a tárgyalást legkésőbb az iratoknak a másodfokú bírósághoz érkezésétől számított tizenötödik napra tűzi ki.

(7) A fellebbezési ellenkérelmet legkésőbb a tárgyaláson kell a másodfokú bíróságnál előterjeszteni. A tárgyalás egy alkalommal – legfeljebb hét napra – halasztható el.

1 Beiktatta: 2014. évi XL. törvény 52. § (18). Hatályos: 2014. X. 15-től.

14. § (1) A másodfokú eljárást befejező határozatot – kivéve, ha annak kihirdetését a bíróság elhalasztotta – annak meghozatalától számított legkésőbb nyolc napon belül kell írásba foglalni. A másodfokú eljárást befejező határozatot a másodfokú bíróság három napon belül kézbesíti a feleknek. A másodfokú bíróság akkor küldi vissza az iratokat az elsőfokú bíróságnak, ha az ítélet ellen nem terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet. Ha a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, a másodfokú eljárás befejezése után az iratokat a másodfokú bíróság legkésőbb az írásba foglalást követő három napon belül megküldi az elsőfokú bíróságnak.

(2) Ha a másodfokú bíróság az ítélet kihirdetését elhalasztotta, a már írásba foglalt ítéletét a jelenlévő feleknek nyomban kézbesíti és ezt a jegyzőkönyvben is feltünteti.

15. § (1) A felülvizsgálati kérelmet a másodfokú határozatot hozó bíróságnál a határozat közlésétől számított nyolc napon belül kell benyújtani vagy ajánlott küldeményként postára adni kettővel több példányban, mint ahány fél a perben érdekelve van.

(2) Az ítélet elleni felülvizsgálat illetéke 3 500 000 forint.

(3) Ha a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidő valamennyi féllel szemben lejárt, illetve ha a felülvizsgálati kérelmet valamennyi fél benyújtotta, a másodfokú bíróság azt az ügy irataival együtt haladéktalanul, de legkésőbb három napon belül felterjeszti a Kúriához.

(4) A Kúria a felülvizsgálati eljárást a (3) bekezdés szerinti felterjesztéstől számított 30 napon belül folytatja le.

(5) A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve ha a Kúria a felülvizsgálati kérelemnek tárgyaláson való elbírálását tartja szükségesnek. A Kúria – ha a felülvizsgálati kérelemnek tárgyaláson való elbírálását tartja szükségesnek – a tárgyalást legkésőbb az iratoknak a Kúriához érkezésétől számított nyolcadik napra tűzi ki. A tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy a felülvizsgálati kérelemnek az ellenfél részére való kézbesítése a tárgyalás napját legalább három nappal megelőzze.

(6) A felülvizsgálati eljárást befejező határozatot – kivéve, ha annak kihirdetését a Kúria elhalasztotta – annak meghozatalától számított legkésőbb nyolc napon belül kell írásba foglalni, és azt a Kúria három napon belül kézbesíti a feleknek. Ha a Kúria az első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, az írásba foglalást követő három napon belül megküldi az iratokat a bíróságnak. Ha a Kúria az ítélet kihirdetését elhalasztotta, a már írásba foglalt ítéletét a jelenlévő feleknek nyomban kézbesíti és ezt a jegyzőkönyvben is feltünteti.

7. Folyamatban lévő perek kezelése

16. §[1] (1) A bíróság a külön törvényben meghatározott intézkedésig, de legkésőbb 2014. december 31. napjáig hivatalból felfüggeszti – a 6. § (2) bekezdése szerinti közérdekű keresettel indított per és a 6. alcímben szabályozott per kivételével – azt a peres eljárást, amelynek a tárgya részben vagy egészben a 3. § (1) bekezdése vagy a 4. § (1) bekezdése szerinti szerződéses kikötés, illetve amely pert az ilyen szerződéses kikötésen is alapuló követelés érvényesítése iránt a pénzügyi intézmény indított a fogyasztóval szemben. A bíróság a felfüggesztés tárgyában tárgyaláson kívül is határozhat. Az eljárás felfüggesztésére a Pp. 155. §-ában foglaltakat megfelelően alkalmazni kell, azzal hogy a felfüggesztést elrendelő bírósági határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

1 Megállapította: 2014. évi XL. törvény 52. § (19). Hatályos: 2014. X. 15-től.

(2) A bíróság a külön törvényben meghatározott intézkedésig, de legkésőbb 2015. december 31. napjáig hivatalból felfüggeszti – a 6. § (2) bekezdése szerinti közérdekű keresettel indított per és a 6. alcímben szabályozott per kivételével – azt a peres eljárást is, amelynek a tárgya részben vagy egészben a 4. § (1) bekezdése szerinti szerződéses kikötés, illetve amely pert az ilyen szerződéses kikötésen is alapuló követelés érvényesítése iránt a pénzügyi intézmény indított a fogyasztóval szemben, ha a 4. § (1) bekezdése szerinti szerződéses kikötés az 1. § (1a) bekezdése szerinti fogyasztói kölcsönszerződésben szerepel. A felfüggesztésre az (1) bekezdés szabályait kell alkalmazni.

8. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény szabályainak eltérő alkalmazása

17. § (1) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) rendelkezéseit az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) E § alkalmazásában kölcsönszerződés: pénzügyi intézmény és fogyasztó mint adós vagy adóstárs által kötött deviza vagy forint alapú hitel- vagy kölcsönszerződés, pénzügyi lízingszerződés.

(2a)[1] E § alkalmazásában – a (2) bekezdésben foglaltak mellett – kölcsönszerződés: pénzügyi intézmény és fogyasztó mint adós vagy adóstárs által kötött, deviza alapúnak nem minősülő deviza hitel- vagy kölcsönszerződés, pénzügyi lízingszerződés.

(3) A kölcsönszerződésen alapuló követelések behajtása iránt folyamatban lévő (vagy a kölcsönszerződésből eredő követelés behajtása érdekében bekapcsolódással indult) végrehajtási eljárásokban – a (4), (7), (8) és (10) bekezdésben foglalt kivétellel – a külön törvényben meghatározott időpontig eljárási cselekmény, intézkedés nem foganatosítható, a felek és egyéb érdekeltek által tett nyilatkozatok is hatálytalanok; eddig az időpontig minden határidő megszakad, azt követően a határidő újra kezdődik. A végrehajtási ügyet a végrehajtónak szünetelő ügyként kell nyilvántartania, ha a végrehajtási ügyben eljárási cselekmény vagy intézkedés foganatosítására e törvény alapján nem kerül sor.

(4) Ha a kölcsönszerződésbe foglalt követelés fedezeteként meghatározott vagyontárgyat (a továbbiakban e §-ban: fedezetként meghatározott vagyontárgy) e törvény hatályba lépését megelőzően

a) bírósági végrehajtási eljárásban árverés, a végrehajtást kérő részéről történő átvétel, illetve árverésen kívüli árverés hatályával történő eladás útján, vagy

b) bírósági végrehajtáson kívül

értékesítették, az e fedezetként meghatározott vagyontárggyal kapcsolatban folyamatban lévő bírósági végrehajtási eljárásban a fedezetként meghatározott vagyontárgy értékesítésével összefüggő jogorvoslati eljárások, valamint a fedezetként meghatározott vagyontárgy kiürítésével, illetve birtokbaadásával kapcsolatos eljárási cselekmények lefolytatása, illetve foganatosítása iránt – a Vht. 303. §-ban foglalt rendelkezések figyelembevételével – a végrehajtó intézkedik, azokat a végrehajtásban részt vevő felek és egyéb érdekeltek is kezdeményezhetik.

(5) Ha a (3) bekezdésben meghatározott követelés behajtásán kívül más követelés behajtására is indult [vagy a (3) bekezdésben meghatározott követelés behajtásán kívül más követelés behajtása iránt bekapcsolódással indult] végrehajtás az adóssal szemben, ezekben a végrehajtási eljárásokban a fedezetként meghatározott vagyontárgy vonatkozásában – a vagyontárgy lefoglalásával összefüggő, valamint a (4) bekezdésben meghatározott eljárási cselekmények kivételével – a külön törvényben meghatározott időpontig intézkedések, eljárási cselekmények nem foganatosíthatóak.

(6) E § rendelkezéseit kell alkalmazni azokban a végrehajtási eljárásokban is, amelyekben

1 Beiktatta: 2014. évi XL. törvény 52. § (20). Hatályos: 2014. X. 15-től.

a) a kölcsönszerződésből eredő követelést biztosító zálogszerződésben vagy kezesi kötelezettségvállaló nyilatkozatban foglaltak kikényszerítése a végrehajtás tárgya,

b) az eljárás végrehajtást kérője, illetve adósa a kölcsönszerződésben vagy abból eredő követelést biztosító szerződésben részes fél jogutódja.

(7)[1] A végrehajtást kérő, illetve az adós kérheti annak megállapítását, hogy a kölcsönszerződésben nem szerepel a 3. § (1) bekezdése, illetve a 4. § (1) bekezdése szerinti szerződéses kikötés. A kérelmet a végrehajtónál kell benyújtani, aki azt – elbírálás végett – az ügy irataival együtt beterjeszti a végrehajtást foganatosító bírósághoz. A kérelmet a végrehajtást foganatosító bíróság a végrehajtási kifogás elbírálásának szabályai szerint bírálja el.

(8) Ha a végrehajtást foganatosító bíróság azt állapítja meg, hogy a kölcsönszerződésben nem szerepel a 3. § (1) bekezdés, illetve a 4. § (1) bekezdés szerinti szerződéses kikötés, akkor végzéssel határoz arról, hogy – a végzés jogerőre emelkedését követően – a (3)–(6) bekezdés nem alkalmazható és az eljárási cselekmények, intézkedések foganatosításának van helye; a megszakadt határidők a végzés jogerőre emelkedését követően kezdődnek újra.

(9) Ha e törvény hatálybalépése napján a kölcsönszerződésen alapuló követelés behajtása iránt indult végrehajtás azért szünetel, mert

a) az adós részére részletfizetést engedélyeztek vagy

b) a letiltás előjegyzését a munkáltató (a járandóságot folyósító szerv) igazolta és más intézkedésre nincs lehetőség vagy nincs szükség,

az adós a végrehajtónál kérheti a (3) bekezdés alkalmazását.

(10) E törvény rendelkezései nem akadályozzák azt, hogy

a) az adós megfizesse a követelés összegét vagy

b) a követelés megszűnésének és csökkenésének bejelentésére, valamint a követelés megszűnésével és csökkenésével kapcsolatos eljárási cselekmények és intézkedések megtételére, foganatosítására kerüljön sor,

c)[2] a kölcsönszerződések esetén a végrehajtás elrendelésére (a végrehajtási eljárásba bekapcsolódásra irányuló kérelem elbírálására) sor kerüljön és a végrehajtás elrendelése (a végrehajtási eljárásba bekapcsolódásra irányuló kérelem elbírálása) körébe tartozó eljárási cselekmények, nyilatkozatok megtehetőek legyenek.

9. A zálogtárgyak bírósági végrehajtáson kívüli értékesítését szabályozó kormányrendelet szabályainak eltérő alkalmazása

18. § (1) A zálogtárgyak bírósági végrehajtáson kívüli értékesítésének szabályairól szóló 12/2003. (I. 30.) Korm. rendelet és a zálogjog bírósági végrehajtáson kívüli érvényesítésének és a kielégítési jog gyakorlása felfüggesztésének és korlátozásának részletes eljárási szabályairól szóló 66/2014. (III. 13.) Korm. rendelet szabályait az e §-ban foglalt eltéréssel kell alkalmazni.

(2) A külön törvényben meghatározott időpontig a fogyasztói kölcsönszerződésből eredő követelést biztosító zálogjog alapján a zálogtárgy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 257–258. §, illetve a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 5:127–5:135. §-a alkalmazásával nem értékesíthető, árverési hirdetmény csak ezen időpontot követően tehető közzé az Elektronikus Árverési Felületen.

10. Záró és átmeneti rendelkezések

19. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az 1–18. § a kihirdetést követő 8. napon lép hatályba.

---

1 Megállapította: 2014. évi XL. törvény 52. § (21). Hatályos: 2014. X. 15-től.

2 Beiktatta: 2014. évi XL. törvény 52. § (22). Hatályos: 2014. X. 15-től.

20. § A pénzügyi intézmény fogyasztói kölcsönszerződések tekintetében e törvény hatályba lépésének napjától nem jogosult egyoldalú kamatemelésre, költségemelésre vagy díjemelésre mindaddig, amíg az érintett ÁSZF tisztességességét az illetékes bíróság jogerősen meg nem állapítja, tekintet nélkül arra, hogy a pénzügyi intézmény a Hpt. 279. § (8) bekezdés szerint egyoldalú kamatemelésre, költségemelésre vagy díjemelésre vonatkozó hirdetményt tett-e közzé.

21. § Amennyiben a pénzügyi intézmény 2014. június 17-ét megelőzően tette közzé a Hpt. 279. § (8) bekezdés szerint egyoldalú kamatemelésre, költségemelésre vagy díjemelésre vonatkozó hirdetményt, és az abban foglalt, tervezett egyoldalú kamatemelés, költségemelés vagy díjemelés 2014. június 16-át követően, de legkésőbb e törvény hatálybalépésének napján hatályba lépett, és

a) a módosítás után még nem került sor törlesztésre, úgy a pénzügyi intézmény a módosítást nem érvényesíti a fizetendő törlesztőrészletben és a hirdetményt visszavonja;

b) a módosítás után már sor került törlesztésre, úgy a módosítás miatti törlesztőrészlet növekedést az ügyfél számláján e törvény hatálybalépését követő harmadik munkanapon jóvá kell írni és a hirdetményt vissza kell vonni.

22. §[1] (1) Ha a 17. § (2) bekezdése szerinti kölcsönszerződések esetén a végrehajtás elrendelése (a végrehajtási eljárásba bekapcsolódásra irányuló kérelem elbírálása) iránti kérelmet 2014. július 26. napját követően nyújtották be, és 2014. október 15. napjáig nem került sor a végrehajtás elrendelésére (a végrehajtási eljárásba bekapcsolódásra irányuló kérelem elbírálására), a végrehajtás elrendelése (a végrehajtási eljárásba bekapcsolódásra irányuló kérelem elbírálása) iránt 2014. december 15. napjáig kell intézkedni.

(2) E törvénynek a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított 1. § (2) bekezdése szerinti kölcsönszerződések esetén a 16. § alapján felfüggesztett eljárásokat a fél kérelmére folytatni kell; a bíróságnak a kérelem beérkezésétől számított 30 napon belül kell a folytatás iránt intézkednie.

(3) E törvénynek a Módtv.-nyel megállapított 1. § (2) bekezdése szerinti kölcsönszerződések esetén a végrehajtást kérő vagy az adós a 17. § (7)–(8) bekezdése szerinti eljárás lefolytatását kérheti, a kérelmet a bíróság soron kívül bírálja el.

(4) E törvénynek a Módtv.-nyel megállapított 1. § (2) bekezdése szerinti kölcsönszerződések esetén a 18. §-ban foglalt szabályokat 2014. december 15. napjától nem kell alkalmazni.

---

1 Beiktatta: 2014. évi XL. törvény 52. § (23). Hatályos: 2014. X. 15-től.

TARTALOMJEGYZÉK

2014. évi XXXVIII. törvény ---- 1
a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről ---- 1
1. Általános rendelkezések ---- 1
2. Értelmező rendelkezések ---- 2
3. Az árfolyamrés rendezése ---- 2
4. Az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét tartalmazó szerződéses kikötések rendezése ---- 3
5. Az általános szerződési feltételek és az egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltételek vizsgálata és adatszolgáltatás e feltételekről ---- 4
6. A polgári peres eljárás ---- 4
7. Folyamatban lévő perek kezelése ---- 8
8. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény szabályainak eltérő alkalmazása ---- 9
9. A zálogtárgyak bírósági végrehajtáson kívüli értékesítését szabályozó kormányrendelet szabályainak eltérő alkalmazása ---- 10
10. Záró és átmeneti rendelkezések ---- 10